

Truyện rất ngắn 6

CUỘC ĐỔI ĐỜI

Ai cũng biết tù là khổ, vì tù là mất hết tự do, đến nỗi, khi cần đi vệ sinh, người tù trong nhà tù CS cũng phải có cán bộ cho phép mới được đi. Bởi thế, người ta có câu "Nhất nhật tại tù, thiên thu tại ngoại", một ngày bị nhốt trong tù, dài bằng cả ngàn năm.

Sau ngày 30/04/1975, VC nhốt tất cả Quân, Cán, Chính của VNCH trong tù với danh xưng mỹ miều là "**học tập cải tạo**". Những người tù không án này đã tù cả 10,15 năm hay hơn. Thân phận người tù bị VC đọa đày, bị trả thù rất tinh vi và tàn ác. Để có ngày trở về với gia đình, họ chỉ còn cách cúi đầu, nuốt vào tim những đau thương, nhục tủi. Một số người không nhỏ đã chết trong tù vì bệnh, vì bị giết, hoặc quá tuyệt vọng mà tự tử.

Cũng từ sau ngày 30/4/1975 đến nay, ở hải ngoại, người ta tốn không biết bao nhiêu giấy mực để viết và vinh danh những người tù cải tạo. Sách báo, hồi ký, truyện ngắn nói về những cảnh đọa đầy man rợ, về sự cơ cực nhục nhằn, về nỗi hận niềm đau, về điều cam chịu cũng như về một vài trường hợp trốn tù hay chống đối. Trên ĐĐ, có cá nhân còn lấy những năm tù của mình ra làm thành tích để tự hào. Có một tác giả đã viết: "**chúng ta còn nợ những người tù cải tạo một món nợ rất lớn mà không bao giờ trả được...**"

Riêng người viết thấy rằng sau tháng 4/1975, những người Quốc gia **THUẦN TÚY** ở miền Nam thì **ai ai cũng là tù nhân của CSBV**. Trường hợp, hoàn cảnh, mức độ có khác nhưng cái khổ khổ đau thương oan ức và ý nghĩa thì vẫn giống nhau vì đó là một sự trả thù tàn nhẫn của giai cấp, của chế độ vô nhân tính, của những con người ác độc, bất lương. Sau 30/4/1975 cả miền Nam VN đã trở thành nhà tù, một nhà tù vĩ đại trong đó có nhiều nhà tù nhỏ. Người tù "học tập cải tạo", VC nhốt trong những nhà tù nhỏ, người "không tù học tập cải tạo", VC nhốt trong nhà tù lớn, cái nhà tù vĩ đại có diện tích là nửa nước VN. Tù nhân trong hai mô thức nhà tù đó, thực ra không biết ai đã thực sự khổ hơn ai. Người ở trong nhà tù nhỏ thì biết rõ là bị cầm tù, họ chỉ cần "**lao động là vinh quang**" theo chủ nghĩa CS và nếu không trái lời quản giáo thì cuối mỗi ngày "vinh quang" đó, họ được CS phát cho nửa chén bo bo, vài miếng bột luộc hay đôi củ khoai mì. Còn những người tù ở cái nhà tù vĩ đại kia thì tội nghiệp hơn. Tội nghiệp hơn vì họ bị tù mà **KHÔNG BIẾT LÀ HỌ BỊ TÙ**. Chỉ khác là khi đi vệ sinh họ không phải xin phép. Ngoài ra, họ cũng phải răm rắp tuân hành những mệnh lệnh quái đản mà nhà nước VC đề ra, tư tưởng, hành động, ngôn ngữ của họ cũng bị theo dõi, kiểm soát gắt gao. Tài sản, mạng sống, sự an nguy của họ cũng cá nằm trên thớt nhưng cuối ngày, không ai cho họ hạt bo bo, miếng bột luộc hay củ sắn, củ khoai nào mà họ phải đầu tắt mặt tối tranh sống từng ngày, từng giờ, từng phút, không để chỉ nuôi sống bản thân mà họ còn phải cưu mang bầy con trứng nước và cả người thân của họ trong những nhà tù nhỏ, bên cạnh bao chạp bầy của đời. Vậy mà một số lớn - **rất lớn** - những người phụ nữ ấy đã làm và làm rất đẹp những việc họ phải làm trong cái nghiệt ngã, tang thương, uất hận, khổ cùng của số phận đất nước.

Từ Tháng 4/1975 đến nay, có mấy người NGHĨ đến họ, có mấy người lấy CÔNG TÂM mà đặt câu hỏi rằng người TÙ ở nhà tù nhỏ và người KHÔNG TÙ ở nhà tù vĩ đại, Ai thực sự khổ khổ và tội nghiệp hơn Ai ?

Giả dụ ngược lại - **chỉ giả dụ thôi** - nếu sau 30/4/1975, bọn CS bắt những người vợ có chồng là Quân, Cán, Chính của VNCH nhốt tù, những người chồng đó ở ngoài có làm được tất cả mọi việc mà những người vợ của họ đã làm không? Trong hoàn cảnh gao châu củi quế đó, trong bàn tay vô

nhân tính dã man của chế độ CS đó, trong sự khốn cùng, khánh kiệt của tình người đó, bao nhiêu người đàn ông trong số họ nuôi được các con no đủ? Bao nhiêu người đàn ông trong số họ vừa cần cù nhẫn nhục nuôi con, vừa hy sinh, chăm chỉ nuôi tù? và nhất là, **bao nhiêu người đàn ông trong số họ giữ được chữ thủy chung ?**

Nếu chuyện "**Giả Dụ**" mà có thật, không biết rằng lúc đó, có ai đặt bút viết "**chúng ta còn nợ những người tù cải tạo một món nợ rất lớn mà không bao giờ trả được...**" nữa không,

Bởi chuyện "**Giả Dụ**" không xảy ra nên mới có - **dù hiềm** - những người đã không tròn đạo làm chồng, làm cha mà còn dựng chuyện bôi xấu đức hạnh công lao của người vợ đã vì mình, vì gia đình mình mà khốn khổ. Mới có những ông giáo sư, tiến sĩ, những Sĩ quan CTCT khi trà dư tửu hậu, đã nhảy xổm vào đời tư, mang chuyện gia đình người ra ngoài lê đôi mách và không ngưng miệng nói xấu đàn bà. Mới có những nhà thơ không làm thơ tải đạo lý làm người mà a dua làm thơ ác tâm xuyên tạc, vu gian, đánh phá người chống cộng giùm CS. Mới có nhà văn khoe mình QG ị nạn VC nhưng lại liên lạc với cán bộ VC ở Việt Nam, mua tài liệu của tên VC này để triển miên đấu tố người QG lương chính hơn cả VC rồi tự hào mình "**tiết hạnh khả phong**" vì đã **thay VC vu oan giáng họa**, đã **thành thạo gấp lửa bỏ tay người**.

Hèn chi biến cố đau thương ngày 30/04/1975 của dân tộc Việt Nam người ta còn gọi là "**CUỘC ĐỔI ĐỜI**".

Ngô Minh Hằng

Ngày 08/08/2022

Kính mời đọc thêm những truyện khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/ngominhhang.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 8200 TÁC PHẨM